

har ikke blot bevirket en Forøgelse af de daglige Expeditioners Antal ved Kontorerne, men tillige medført en omfattende Virksomhed for Postmestrene dels i Henseende til Gjennemførelsen i det Enkelte af Landpostbudgangenes Indretning og videre Udvikling i deres Distrikter, dels i Henseende til Tilsynet med det paa mange Steder ikke ubetydelige underordnede Personale, som derved er blevet dem underlagt, og især ved de stadige og store mundtlige og skriftlige Forhandlinger med de enkelte Beboere paa Landet, som dette Forhold naturlig fører med sig. Det er for en stor Del hele denne Virksomhed, som herved er opstaaet, der nu gjør det umuligt for Postmestrene at kontrollere Detaillen af de stadigt tiltagende Forretninger ved Kontorerne paa en saadan Maade, at de kunne være sikrede mod Ansvar.

Der vilde vistnok kunne bødtes Noget paa disse uheldige Forhold, naar man vilde skride til den Foranstaltning, at indskrænke Indleveringstiden for Pengesendelser ved Provindspostkontorerne til et vist mindre Antal Timer af Dagen, men da det kan forudses, at en saadan Forandring vilde vække ikke ringe Misjornøielse hos det korresponderende Publikum, hvad der ikke vilde være uberettiget, efter som der derved vilde gjøres et væsentligt Tilbagekridt fra den bestaaende Tilstand, er der fundet overveiende Betænelighed ved paa denne Maade at raade Bod paa den omtalte Ulempe. Dette vil derfor ikke kunne opnaas ad anden Vej end ved at forsyne Posthusene med Kontorbetjente, som ansættes af Postvæsenet, og som saaledes selv kunne overtage Ansvaret for deres Tjenestes Udførelse. Serdeles meget kunde tale for ganske at forlade den nuværende Ordning, hvorefter det er overladt Postmestrene selv for den dem tilstaaede Kontorholdsgodtgjørelse at skaffe sig den fornødne Assistance ved Forretningerne, og ligesom det finder Sted i fremmede Landes Postvæsen, saavel som ogsaa indenfor en vis Begrænsning i vort Lødvæsen og Telegرافvæsen, samt i det Væsentligste ved de kjøbenhavnske Postkontorer, at lade samtlige ved Posthusene Tjenestegjørende ansætte af Postvæsenet, da dette derved vilde erholde en meget ønskelig Indflydelse paa Valget af disse Betjente, der danne den Stamme, hvorfra Postvæsenets øvrige Personale regelmæssigt udgaar. Men da man ved saaledes paa engang at opgive det hidtil fulgte System, vilde gjøre en for brat og ikke tilstrækkelig forberedt Overgang fra det Bestaaende til en hel ny Ordning, er det fundet rettest at indskrænke Forandringen til kun at gjælde i saa stort et Omfang, som det gjøres nødvendigt af det ovenfor berørte Hensyn til Muligheden for Postmestrene af at føre et saadant Tilsyn med Forretningerne ved deres Kontorer, at de kunne bære det Ansvar, der paahviler dem. Man har derefter indskrænket sig til at foreslaa offentlig Ansættelse givet til de Kontorbetjente, som ifølge den bestaaende Ordning ere autoriserede til at modtage og kvittere for

Postforsendelser, Postfuldmægtigene, og for disse Vedkommende foreslaaes endvidere Foranstaltningen kun gennemført for Fuldmægtigene ved de større Postkontorer udenfor Kjøbenhavn, hvor den omtalte Ulempe er føleligst. Der er derfor i nuværende Lovforslag ikkun foreslaaet, at Fuldmægtige ved de Postkontorer, som henhører under 2den Lønningsklasse, skulle have fast Vistælle af Postvæsenet. Med Hensyn til de Bistands, hvorunder disse Bestillingsmænd skulle stilles, er det, da den Tjeneste, der paahviler en Fuldmægtig ved et større Postkontor, er forbundet med det samme Arbejde og Ansvar som en kjøbenhavnsk Expedition eller en Expedition ved de hvoegelige Postkontorer, ligesom de ogsaa i deres nuværende Stillinger i Postmestrenes private Hjemstæde opbære Indtægter, der svarer hvoeg til Expeditionernes Lønninger, saet for rigtigt at stille dem lige med Postexpeditionerne, og de ere derfor i Lovforslaget optagne som hørende til 4de Lønningsklasse.

Ogsaa i en anden Henseende, foruden de ovenfor omtalte, er der i de siden 1870 forløbne Aar foregaaet en Udvikling af Postvæsenet, som ikke i et tilsvarende Forhold har fundet Sted i et tidligere Tidrum, idet Antallet af Posthuse ere blevet i høi Grad forøget derved, at der paa en stor Mængde Landstationer er oprettet selvstændige Postkontorer, medens saadanne tidligere saa godt som ubelukkende fandtes i Kjøbstæderne. Paa den Tid, da Loven af 2den Juli 1870 emanerede, fandtes der udenfor Kjøbenhavn 105 Posthuse, hvoraf 82 vare optagne i Lønningsklasserne, medens 23 bestode som saakaldte „mindre Postexpeditioner“, der lønnedes med en samlet Godtgjørelse, indbefattende Brevlag for de med Bestyrelsen forbundne Udgifter. I de siden den Tid indtil Udgangen af 1878—79 forløbne Aar er Antallet af Posthuse udenfor Kjøbenhavn voreet til 158, saaledes at der altsaa nu er ikke mindre end 76 Posthuse, hvis Lønningsforhold ikke ere normerede ved nogen Lønningslov. Naaget alle disse Stationer kaldes „mindre Postexpeditioner“ og vederlægges af den paa Finantsloven opførte Sum til „Besørgelse af mindre Postexpeditioners Forretninger ved Private eller i Forbindelse med andre Bestillinger“, er den største Del af dem dog af en saadan Betydning, at det for Forretningernes forsvarelige Udførelse har været nødvendigt at overdrage Bestyrelsen af dem til Personer, der ere uddannede i Postvæsenets Tjeneste, og adskillige af disse Posthuse ere med Hensyn til Forretningernes Omfang af samme eller endog betydeligere Størrelse end en Del af de Posthuse, som alt i tidligere Tid ere optagne i Lønningsloven. Bestyrelsen af de vigtigere blandt de heromtalte Postkontorer har derfor kun som en rent midlertidig Foranstaltning kunnet ordnes paa den Maade, at den betales med en samlet Godtgjørelse for Bestyrerens Arbejde og Udgifter, i Almindelighed